

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sibylliakōn chrēsmōn logoi oktō

Châteillon, Sébastien

Basileae, 1555

Liber secvndvs

[urn:nbn:de:bsz:31-248466](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-248466)

Αλλήλας κλαύσσειμι, ἐπεὶ κακῶν ἥλιτον ἔργον
Δεξάμενοι μεγάλοιο θεῶ χόλον οὐ νόλοισι.

ΠΕΡΙ ΕΛΛΗΝΩΝ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΘΕΟΥ,

καὶ περὶ ἁγίων, καὶ περὶ κρίσεως.

ΗΜΟΣ ἢ κατέπαυσε θεὸς πολυπαύσοφον ὠλήν,
Πολλὰ λίσσόμενος, ἢ μοι πάλιν ἐρρήθῃσει
Εὐθετο θεασείωρ ἐπέωρ πολυγυθῆα φωνήν,
Γαῖν δέμας ἐκπληχθεῖσα τάδε πῶμα· ἔφε γὰρ οἶδα
Ὅτι λέγω, μέλειται ἢ θεὸς τὰ ἔνασθ' ἀγορῶν σέμ.
Αλλ' ὁπόταν ἐπι γῆς σεσμοί, μαλ' ὄροιτε ὑδραυνοί,
Βρονταί τ' ἀστειροπαί τε, γῆς ὄρουσίβη
Καὶ μαγίνθωωρ τε λύνωρ, ἀνδρογοντασίαι τε,
Καὶ φθοραὶ ἀνθρώπων, ἢ καὶ βοῶν μυνωμοσύωρ,
Τετραπόδωρ ἢ πνῶρ τε λιχὶ ζήωρ ταλαέργωρ,
Ἡδ' αἰγῶν, οἶωρ τε· ἐπειτα δὲ χέρσος ἀφρασα
Γολλὴ καλλειφθεῖσα γονήσῃαι ἐξ ἀμειλείας,
Καὶ καρποὶ λείψοισι, ἐλσὺν ὄροπρασία δ' ἔσαι
Ἡλείσοις οὐ μερόπεσι, καὶ † ἰδρυσυλία νάωρ,
Δὴ τότε λιχὶ γονεὶ δευάτι μετὰ ταῦτα φανῆται
Ανθρώπων, ὁπόταν σεσίχθωρ ἀσδροποτῆς
Εἰδῶλων ζῆλον θραύσει, λαοὺρ τε τινάξει,
Ρώμης ἐπ' ἀλόφοιο, μέγας δὲ τε πλῆτος οὐλείται,
Δυσόμενος πυρὶ πολλῶ ὑπὸ φλογὸς ὑφαίσοιο.
Καὶ τότε δ' ἡματόεσαι ἀπ' ὑρανίς λιταβάσαι.
Αὐτὰρ νόσμος ὅλος τε ἀστειροσίωρ ἀνθρώπων
Αλλήλας ἠείνεσι μεμλυότες, οὐ δὲ κνυδοιμῶ

f. ἰδρυσυ-
λία

Λοι-

Propterea facinus quod commiserere nefandum:
Tanta in eas magni desuevit ira Tonantis.

LIBER SECVNDVS.
De Græcis, & de Deo, & de
sanctis, & de iudicio.

Postquã perdoctũ carmẽ, me multa precãte,
Cõpresit numen, mihi sub præcordia rursus
Diuini cantus uocem subiecit amœnam.
Corpore tota stupẽs trahor huc, ignara quid ipsa
Eloquar: ipse sed hæc mandat Deus omnia fari.
Sed cum terrarum motus, & fulmina dira,
Fulgurãq; & tonitrus fuerint, & squalor agrorũ
Et cædes hominum, rabies & seua luporum,
Atq; hominũ atq; boũ interitus, et quadrupedatũ,
Et iumentorum, mulorumq; atq; caprarum,
Atq; ouium, fiet tum plurima terra relicta,
Et frugum incultos prouentus deseret agros,
Erumpetq; hominum uitiosa licentia passim,
Fanaq; diripient. hominum tum deniq; seclum
Existet decimum: quando qui sidera fecit,
Concussor terræ, statuarum franget amorem,
Et Romæ populum, quæ septem continet arces,
Concutiet: diues deleta peribit opum uis,
Vulcano crebris miscente incendia flammis.
Et tunc de cœlo demissæ sanguinolentæ.*
At genus humanum longè lateq; per orbem
Cædibus alternis insaniet: inq; tumultu

Pestes, atq; fames Deum, & sua fulmina mittet
 Illis, qui uiuent expertes legis & æqui.
 Existetq; hominum toto defectus in orbe:
 Si quis ut in terris hominis uestigia cernat,
 Miretur. rursum magnus Deus incola cœli,
 Reliquias hominum penitus seruabit ubiq;
 Tunc pax, & ueri prudentia summa uigebit,
 Terraq; frugiferens fruges feret uberiores,
 Ne diuisa quidem, neq; seruitura deinceps.
 Omnis liber erit portus mortalibus, omnis
 Et statio, sicut fuit antè: scelusq; peribit.

Signum Tunc autem signum dabitur diuinitus ingens,
 aduentus Namq; relucebit clarissima stella, coronæ
 filij homi- Assimilis claræ, cœlo uisenda sereno,
 nis. Lucibus haud paucis: humanis nempe coronam
 De cœlo ostendet, qui præmia querere certant.
 Nam tunc incipiet magnum procedere seclum
 Vrbi cœlesti, dispensatorq; uacabit
 Omnibus humanis, eui immortalis honores
 Qui teneat. cunctus tunc immortalia propter
 Præmia contendet populus, uictoria quando
 Accendet præclara animos. nam ritè licebit
 Cuilibet argenti claram petere inde coronam.
 Porta uitæ. Castus enim Christus ponet certamina iusta,
 Ornabitq; probos, æternaq; præmia reddet
 Testibus, ad mortis certamen euntibus usq;
 Virgineis uerò, qui pulchrè currere pergunt,

Acters

Λοιμὸς καὶ λιμὸς θήσει θεὸς, ἠδὲ νόσων
 ἀνθρώποις, οἱ ἀτόρθε δίνουσι νόσους, θέμιστας.
 Λαΐψις δ' ἀνθρώπων ἔσται κατὰ νόμον ἅπαντα,
 οὗς ἔχουσι ἐκατίδη τίς ἐπὶ χθονὶ θαυμαστὴν
 ἀνθρώπων, τότε δ' αὖτε μέγας θεὸς ἀθήσει ναίων
 ἀνθρώπων οὐσαῖων σωτὴρ κατὰ πάντα γούνηται.
 Καὶ τότε δ' εἰρήνη τε, βαθεῖα τε σώσεις ἔσται,
 καὶ γῆ καρποφόρος καρπὸς πάλι πλείονας οἴσει,
 οὐδέ μεριζομένη, ἥδ' εἰσέτι λατρεύουσα.
 Πᾶς ἢ λιμὸν, πᾶς ὄσμος ἐλσύνδρος ἀνθρώποισι μ.
 ἔσεται ὡς πάρος ἦεν, ἀναδίη τ' ἀπολείπει.

Καὶ τότε δὲ μέγα σῆμα θεὸς μετέπειτα ποιήσει.
 Λάμψει γὰρ σφαιρῶν λαμπρῶν παρομοίους ἀστῆρ
 λαμπρὸς, παμφαίνων, ἀπ' ἕραν ἄγυλῆσιν,
 Ημασίη ἢ οὐλίγοις, τότε γὰρ σέφος ἀνθρώποισι
 Δείξει ἅπ' ἕραν ὄντων οὐαγώνιον ἀθλήσων.
 Καὶ τ' τόθμαι μέγας γὰρ αἰὼν εἰσελασινὸς ἔσται,
 εἰς πόλιν θρανίον, † οἰκισμὸν δέ τε πᾶσι
 ἔσεται ἀνθρώποισι ἔχων κλέος ἀθανασίας.
 Καὶ τότε πᾶς λαὸς ἐπὶ ἀθανάτοισι ἀέθλοισι
 ἀθλήσων ἰνὸν πρηνάλλειος, σὺ γὰρ ἀναιδῶς.
 ἀργύρεω τις ἐνῆ δυνάτῃ σέφος ὠνήσασθαι.
 Ἄγνος γὰρ χριστὸς τούτοις τὰ δίναια βραδύσει,
 καὶ δονίμους σέψει, αὐτὰρ θέμα μαρτυροῦσιν
 ἀθανάτων, ἄξει καὶ θανάτῃ τὸν αἰῶνα ποιῶσι.
 Γαρθονίοις δὲ δρακῶσι καλῶς, ἀφ' ἑαυτῶν ἀέθλων

τὸ σῆμα τῆς
 παρουσίας
 τοῦ ἰσοῦ τοῦ
 ἀνθρώπου.
 f. τότε γὰρ
 μέγας αἰ-
 ὶον.
 f. οἰκισμοῦ
 κός.
 ἢ θύρα τῆς
 ζωῆς.

e 5 Δώσει

m. m. m.
 ni.
 orbe:
 cernat,
 a caeli,
 t ubiq;
 ugebit,
 ores,
 ppe.
 mis
 it.
 is ingent
 ne
 vonam
 certant.
 seclum
 mores
 proptet
 quando
 licebit
 coronam
 na iustis,
 reddet
 us usq;
 pergent.

Δώσει τοῦ θέματος, καὶ τοῖς τὰ δίκαια νέμουσι
 ανθρώποις πᾶσι τε, καὶ ἔθνεσι ἄλλοδαποῖσι,
 τοῖς ὅσις ζῶσι τε, θεῶν δ' οὐα γινώσκουσιν.
 Οἱ δ' ἀγαπῶσι γάμορ τε, γαμοηλοπιῶντ' ἀπέχον-
 ται,

Δώσει πλῆθια δῶρα, αἰώνιον ἐλπίδα καὶ τοῖς.
 Γᾶσα τε γὰρ ψυχὴ μόρτωρ θεῶ ἐστι χάρισμα,
 f. ἄγεσι καὶ θέμις ἀνθρώπου τιμὴ † ἄλγεσι πᾶσι μιαινερ.
 Οὗτος ἀγῶν, ταῦτ' ἐστὶν ἀέθλια, ταῦτα βραβεῖα,
 Τῆτο πύλη ζωῆς, καὶ εἴσοδος ἀθανασίης,
 Ἡρ θεὸς ἕρμῆος γε δίκαιῶσιν ἀνθρώποις
 ἔσται νίκης ἐπαέθλιον, οἱ δὲ λαβόντες
 τὸ σῆφος, ἐνδέξιος διελεύσονταί διὰ τάντης.

* Ἄλλ' ὅπου τὰρ τόδε σῆμα φανῆ κατὰ νόμον ἄ-
 f. αἰ' ὅπου αἰ πάντα,
 παίδας χῆ- Εὐγοιῆτῆς παῖδες πολιορκῶταφοι γεγαῶτες,
 ραι ἐνὶ βρη Θλίψεις δ' ἀνθρώπων λοιμοὶ καὶ λιμοί, πόλεμοί τε,
 νήσουσι. Καιρῶν δ' ἀλλαγῆν, πονθήματά τε δάκρυα πολλὰ,
 οἱ ἦρ' ὄλο- * Αἰ' ὅπου αἰ παῖδες χώρας ἐνὶ βοιησόνται,
 φερόμενοι, οἱ πᾶρ ὄλοφροῦ μόνον γονέας ἐν φάρεσι σάφνας,
 γονέας δ' Σὺν μέλεσι βάψουσιν ἐπὶ χθονὶ μετέρι λαῶν,
 ἐν. Αἶμασι καὶ νονήσι † πεφρομένον. ὦ μέγα δειλοί,
 f. πέφυρμῆ Ὑσατίης γονεῦς φῶτες ναυοέργεις ἀνοί,
 ναί. Νήπιοι, ἔδλε νῶντες ὀνιᾶ φύλα γυναικῶν,
 περὶ τῆ ἀν Μὴ τίησωσιν ἐφ' τὸ θέρος μόρτωρ ἀνθρώπων,
 τηχρίσθον. Μιδε σπαίρεσι ἐγγύς, ὅταρτινῆς ἀντὶ προφητῶν

Υσὺδα-

Aeternum munus dabit, & seruantibus æqui
 Omnibus humanis, generiq; alienigenarum,
 Et sanctè uiuendo Deum noscentibus unum.
 Tum qui coniugio gaudentes, furta cauebunt
 Concubitus uetiti, dabit his quoq; munera larga,
 Immortalem spem. nam donum numinis omnes
 Sunt humanæ animæ: quas ullis flagitiorum
 Mortales maculis prorsum scedare nefas est.
 Hoc certamen, hic est labor, hæc sunt præmia pu-
 Hæc uitæ porta est: hic est ingressus in æuū (gnæ:
 Aeternum. Deus hæc coelestis, iustitiae
 Humanæ statuit uictrici præmia: quiq;
 Contigerint palman, per eā ingredientur honestè.

Sed postquam toto signum hoc extarit in orbe,
 A teneris pueri uestiti tempora canis,
 Arctabunt homines, mutato cardine rerum,
 Pestes, bella, fames, lachrymæq; & luctus, abundè.
 Eheu quot uiduæ lugebunt pignora, tristi
 Cum gemitu & prolis carnes in ueste cruenta
 Cum membris terræ mandabunt omniparenti,
 Puluere sanguineo scedatæ: ô pessima secla,
 O nimium prauis, quos ultima proferet atas.
 Dementes, qui quid muliebria semina uincat
 Non norint.

Μὴ τίνῃσιν ἐφυτὸ θεῶς μόρσιον ἀνθρώπων,
 Μολέ συνείρεσιν ἐγγύς.

Cum quidam pro uatibus insinuati
 Fallaces

De Anti-
christo.

76

Sibyllina

Fallaces aderunt in terris uaticinantes:
Et Belial ueniet, facietq; insignia multa
Inter mortales. tunc sancti funditus, atq;
Electi, fidiq; euersi diripientur:
Necnon Hebræi, quos seuior impetet ira.

Tum cum bis senis tribubus conflatus ab ortu
Adueniet populus, populumq; requiret Hebræum
Cognatæ stirpis, quem perdidit Assyriorum
Impetus. illata gentes ita clade peribunt.
Postremò rursum uehementibus imperitabunt
Hebræis fidis electis, sub iuga missis,
Vt prius: imperium quoniam nõ desinet unquam,
Omnia qui cernit, supremus, ex incola cœli,
Palpebras hominum somno concludet opertas.
Felices famuli, Dominus quoscunq; reuersus
Inueniet uigiles. tangit uigilantia cunctos,
Semper ut expectent, nec somno lumina claudant.
Nam ueniet manè, aut serò, medio ue dici.
Adueniet certè, neq; me sententia fallet.
Dum dormitur, erit cœli ut stellantis ab oris
Cuncta die medio cernantur sidera cunctis,
Vnà cum binis facibus, properantibus annis.
Tunc quoq; cœlesti curru deuectus inibit
Elias. Terras de cœlo Thebites, signaq; trina
Ostendet toti mundo uitæ pereuntis.
Veh quas illa dies deprendet uentris onustas
Pondere, quæ ue suo lactabunt ubere natos.

Ant

Ψυδραπάται πελάσσωσιρ ἐπὶ χθονὶ φημί ζοντες.

Καὶ βελίεος ἤξει, καὶ σήματα πόλλα ποιήσει

Ανθρώποις. ἴτε γ' ἴστωρ ἀποναϊάσασις ἀνδρῶν f. δ' αὐτοῖ-

Επλεπῶρ, πισῶρ τε, λιηλασίη τε γονῆσαι, ωρ ἀπανά-

Τόττωρ ἠδ' ἐβραίων, δεινὸς δ' αὐτοῖς χολὸς ἤξει. σασις.

Ἡνίνα δωδενάφυλος ἀπ' αὐτολίης λαὸς ἤξει,

Ζητήσων λαὸν, ὃν ἀπώλεσεν ἀσύριος πλώρ,

Συμφύλων ἐβραίων. ἔθνη δ' ἐπὶ τοῖσιρ ὀλουῶται.

Υγρόρον αὖ ἀρξέσσιρ ὑπόρμυνέων ἀνθρώπων,

Επλεπῶρ πισῶρ ἐβραίων, παταδελώσαντες

Αὐτὸς ὡς τὸ παρόρθον, ἐπεὶ κρᾶτος ὑπόσε λείψει

Υψιστος πάντων, πανεπίστωτος, αἰθέρι νάων.

Υπνον ἔω ἀνθρώποις σιεδάσει, βλέφαρ ἀμφινα-

λύφας.

Ὡ μάναρες θόραπώντες, ὄσως ἑλθῶν ἀγρυπνέντας

Εὐροὶ ὀδισσέσσιρ, τοὶ δ' ἐχρήγορθον ἀπάντες,

Γαύτοτε προσδουάοντες ἀνομητοῖς βλέφαροισιρ.

Ἡξει γὰρ τ' ἠῶος, ἢ δειλῆς, ἢ μέσον ἤμαρ

Ἡξει δ' ἀτρεπέως, καὶ ἐοσεῖται ὡς ἀγορσύν,

Εοσεῖται σὺδμομόοις ὅτ' ἀπ' ἕραν ἀσθρόνιτος

Αστρα τε πάντα μέσῳ σὺν ἡματι πᾶσι φανέται,

Σὺδμοσι φωσῆσι κατεπεγομμόοιο χρόνοιο.

Καὶ τότε ὀθεσβίτης ἀπὸ ἕραν ἀρμάσι τάνων, ἠδίας.

Ὀυράγιου, γαίη δ' ἐπιβάς τότε σήματα τριεσά

Κόσμου ὅλων δειξεί, τοῦ ἀποκλυμμόνα βιότοιο.

Αἰ ὀσώσαι κένω σὺν ἡματι φορφορδοσαι

Γαστέρι φραθῶσιρ, ὄσαι δέ τε νήπια τέυνα

Γαλα-

Γαλατοῦσσι, ὅσοι δ' ἐπὶ νύμασιν αἰετᾶσσι,
 Αἰὶ ὀπόσοι κείνῳ τῶν ἡμέρων ἀθροῖσσι.
 Ἀχλὺς γὰρ ζοφερὴ σπεπᾶσει τὸν ἀπείρονα νόμον,
 Ἀντολίης δύσεώς τε μεσημβρίας τε καὶ ἀφῆς.
 Καὶ τότε δὴ ποταμὸς τε μέγας πυρὸς αἰθιομοῖο
 Ρῶσει ἀπυρρανόβην, καὶ πάντα τόπον διαπανήσει,
 Γαῖαν τ' ὠκεανόν τε μέγαρ, γλῶκινί τε θάλασσαν,
 Λίμνας καὶ ποταμὸς, πηγὰς, ἢ αἰμείλιχον ἄδιν,
 Καὶ πόλον ἕρανίον. ἄταρ ἕρανιοι φωσῆρες
 Εἰς ἔρ σὺρρῆξσι, καὶ εἰς μορφῶν πανέρημορ.
 Ἄστρα γὰρ ἕρανόβῳ τε θαλάσσια πάντα πεσῆται.
 Ψυχὰ δ' ἀνθρώπων πάσαι βρῦξσιρ ὀδῶσι,
 Καί οἱ μοι ποταμῷ καὶ θείῳ καὶ πυρὸς ὄρμη,
 Ἐρ διαπέδω μαλορῶ, τέφρα δέ τε πάντα καλύψει.
 Καὶ τότε χρύσει νόμον σοι χεῖρα πρόπαντα,
 Ἄγρ, γαῖα, θάλασσα, φάος, πόλος, ἤματα, νύκτες.
 Κενέτι πωτήσονται οὐδέ τι ἀπλετοὶ ὄρνεις,
 αἰ. κατὰ. Οὐδ' ἴσα τ' νηστὰ θάλασσαν ὄδως ἐτι νηχῆσονται.
 Οὐδ' αὖς ἐμορφος ἐπὶ νύμασι ποντοπορήσει,
 Οὐδέ τις ἰθιωτῆρες ἀροτρῶσσιρ ἀφῆραν,
 Οὐδέ τις ἰθιωτῶν ἀνέμων ὑπο, ἀλλ' αἶμα πάντα
 Εἰς ἔρ χωνύσει, καὶ εἰς καθαρὸν διαλέξει.
 f. τυνίνα. † Ηνίνα δ' ἀθανάτου θεῦ ἀφθιτοὶ ἀγγελτῆρες,
 Ηνὰρ * ἐρομιήλ, ἕρηλ, σανιήλ, ἀζαήλ τε,
 Αὐτοὶ ἐπιτάμονοι ὅσατις ναυὰ πρόδου ἐρεξον
 Ἀνθρώπων, ψυχὰς τε ἀπὸ ζόφου ἰδρόντος
 Εἰς ἕρισιρ ἀξισιρ πάντως ἐπὶ βῆμα θεοῖο,

Aut qui propter aquas habitabunt. uel quib. illans
 Contigerit uidisse diem. nam totus ab ortu
 Solis ad occasus, austroq; , aquiloneq; mundus
 Terræ inuoluetur noctis caligine cæca.
 Tunc ardens fluuius cælo manabit ab alto
 Igneus, atq; locum consumet funditus omnem,
 Terramq; oceanumq; ingentem, & cærule ponti
 Stagna, lacus, fluuios, fontes, Ditemq; scuerum,
 Cælestemq; polum, cæli quoq; lumina in unum
 Fluxa fluent, forma deleta prorsus eorum.
 Astra cadent etenim de cælo cuncta reuulsa,
 Humanæq; animæ frendebunt dentibus omnes.
 Fluminis ardentis, ignisq; , & sulphuris astu,
 In feruente solo, cinis obteget omnia quando.
 Omnia tunc mundi uiduata elementa iacebunt,
 Aer, terra, polus, mare, lux, noctesq; , diesq; .
 Non iam tot uolucres sulcabunt aëra pennis,
 Non uada squamigeri pisces per salsa natabunt,
 Non ibit ponti per fluctus nauis onusta,
 Non glebosa boues pandi telluris arabunt,
 Non sonitum reddent percussæ flamine syluæ:
 Omnia sed puram molem conflabit in unam.
 Tum uerò æterni genij patris immortalis
 Ηα ρ * εγομην, Vriel, Saniel, Azaelq; ,
 Quæ mala quisq; hominū patrauerit antè, sciètes,
 Et tetrīs animas tenebris caliginis omnes
 Iudicio sistent, ad formidabile patris

Magni,

De ultimo Magni, immortalis solium. nam solus & unus
iudicio. Conditor omnipotens rerum non interit unquam,
Iuraq; dicturus mortalibus a qua sedebit.
Et tunc infernis animas, flatumq; sonumq;
Caelestis tribuet, compactaq; conuenienter
Artubus ossa suis, carnes, neruosq; repostos,
Et uenas, pellemq; priorem, caesariemq;.
Sic coniuncta suis terrestia corpora rite
Membris, una dies reddet uitalibus auris.
Tunc ferratarum portarum Ditis auari
Claustra immania, duriq; infractiq; adamantis,
Ingens ingenti Vrieli conuulsa ruina
Perrumpet genius: perlugubresq; figuras
Omnes iudicio sistet: simulachra uetusta
Titanum in primis, monstrorumq; gigantum:
Tum quas diluuiū, tum quas maris unda profundo
Absumpsit: necnon quas serpentesq; feraq;
Faucibus hauserunt auidis, uolucresq; uocabit
Ad solium cunctas: necnon quas igneus ardor
Absorpsit flammis, ad iudiciale tribunal
Coget adesse Dei, collectas undiq; in unum.
Tum uerò Sabaoth Adonæus, fulminis autor,
Defunctos reddet uitæ, Parcasq; resoluat,
Caelesti residens solio, magnamq; columnam
Figet. eò ueniet in nube æternus & ipse
Christus ad æternum, magno splendore, bonisq;
Cum genijs: solioq; sedebit dexter in alto,

Iudicet

Αθανάτου, μεγάλης, εἰς γὰρ μόνος ἀφθίτος ἐστίν, περὶ τῆς ἐ-
 Αὐτὸς ὁ παντοκράτωρ, θνητῶν ὁ δυνασπόλος ἐστίν, χάτης νέμ-
 Καὶ τότε νοστρήσιος ψυχῆς, καὶ τῶν σῶμα, ἢ αἰδίου σεως.
 Δώσει ἐπαράνιος, καὶ τ' ὅσα ἀρμοσόντα
 Αρμοῖς παντοίοις, σαρκὶ σάρκεις, καὶ νύρα,
 Καὶ φλέβες, ἢ δέ τε δέρμα, περὶ χροῖ δ' αἰ πρὶν ἐθῆ-
 ραι.

Αμβροσίως τῆς χούτα, ἢ ἔμπνοα πινυθούτα,
 Σώματ' ἐπιχουθῶν μίαν ἡμέραν ἀνθήσονται.
 Καὶ τότε ἀμειλίχοιο καὶ ἀρρήτου ἀδάμαντος
 Κλέθρα πέλωρα πολῶν τε † ἀχαλυσῶν αἰδίας al. ἀχαλ-
 Ρήξά μόνος ἕριπλ μέγας ἄγγελος, σὺν βαλῆται, πύτου.

Καὶ πᾶσας μορφὰς πολυποικίλους εἰς πέσιρ ἄξει,
 Εἰδῶ λωρτὰ μάλιστ' ἀπαλαυγνέων τῆ λύων,
 Ἡδέ τε γιγαῦτων, καὶ ὅσας εἶλε πατακυσμὸς,
 Καὶ τὰς ἐν πελάγεσιν ἀπώλεσε πῦμα θαλάσσης.

Ἡ δ' ὁπόσας θῆρες καὶ ἐρπετὰ καὶ ποτελευὰ
 Θοινῆσαντο, ὅλας τὰς ἐπὶ βῆμα καλέσει.
 Καὶ πάλιν ἄς ἐφθαρῶν ἐνὶ φλογὶ σαρμοφάγῶν πῦρ,
 Καὶ τὰς ἐπὶ βῆμα θεῶ σήσειον ἀγέρας.

† Ἡνίκα δ' ἀνθήσονται νένας, μοίρας παταλῶσας, f. τινίνα.
 Καὶ καθίσει σαβαὼθ αἰδοναῖος ὑψιμέρανος

Εἰς θρόνον ἕραγῶν τε, μέγαρ δέ τε νίονα πῆξει,
 Ἡξε δ' ἐν νεφέλῃ πρὸς ἀφθίτον ἀφθίτος αὐτός,
 Εὐδὸξη χριστὸς σὺν ἀμύμοσιρ ἀγγελτήρσι,
 Καὶ καθίσει μεγάλως ἐπὶ δέξια βήμασι, ἠέριων

f Ενσα

Εὐσεβέων βίωτον, καὶ δυσεβέων τρέπερ ἀνδρῶν.
 Ηξεῖ καὶ μωσῆς ὁ μέγας φίλος ἰψίσοιο,
 Σαρμας δυσάμωτος, ἀβραάμ δ' αὐτὸς μέγας ἦξε,
 Ἰσαὰν ἠδ' ἰακώβ, ἰακώβ, διανιήλ τ' ἠλίας,
 Αμβανὴμ καὶ ἰωνᾶς, καὶ οὐς ἔπ' ἔσαν ἑβραῖοι.

Τὸς δὲ μετ' ἡγεμίαν ἐπὶ βήμασι πάντας δλέοσι,
 Κρινομένους ἑβραῖους, ἵνα ἄξια ἔργα λάβωσι,
 Καὶ τίσωσ' ὅσα πέρ βίωτῳ βνητῷ τις ἔπραξε.
 τῶν ἀσε-
 βῶν ποιητή.
 Καὶ φλογὸς ἀσέβης διελίσυσονθ', οἷ τε δίνουοι
 Γαῖντες σωθήσονται, ἀσεβῆς δ' ἐπὶ τοῖσι μὲν δένται
 Εἰς αἰῶνας ὄλης, ὅπόσοι κτανὰ πρόωδον ἔρεξαν,
 Ἥδὲ φόνους ἐποίησαν, ὅσοι δὲ σιωήσορες εἰσι,
 Ὑσῦσαι, καὶ κλέπται, δόλοισι τ' οἰνοφθόροι αἰνοί,
 Δειπνολόχοι καὶ κλεψίγαμοι, δίσφριμα χέοντες,
 Δανοί θ', ὑβρισταί τ', ἀνομοί τ', εἰδωλολάτραι τε,
 Ἥδ' ὅπόσοι μέγαρ ἀβάρατορ θεῶν ἐγκατέλειψαν,
 Βλάσφημοὶ δ' ἐγούνηο, καὶ σὺσεβέων ἠβραῖσταί,
 Γισολέται, καὶ τῶν δικαίων φθισίνερες ἀνδρῶν,
 Ἥδ' ὅπόσοι δολοῖσι ἢ ἀνικιδέσιρ ἀμφιπροσώποις,
 Γρεσθῦτόροι, γόραροί τε διήμονες εἰσορόωσιρ,
 Αἰδόμενοι κέρυσ' ἀδίκως ἑτέροισι ποιῆντες,
 Ὑσὺ διαπάται φήμησι πεπειθμένοι, αὐτὰρ ἑόντες
 Γαρδάλιων τε λύνων τ' ὀλωτότροι, ἠδὲ κἀνίσοι,
 Ἥδ' ὅπόσοι μεγάλως ἠπώρησανοι, ἠδὲ τοπισαί
 Οἱ τένορ ἐνεγέ τόπων στυαθεροῖ ζοντες κατὰ οἶκους
 Ορφαναῖς, χῆρας τε καὶ ἀβλάπησιρ ἑπάστα,
 Ἥδ'

Indicet ut mores hominum, uitamq; proborum,
 Et sceleratorum. ueniet quoq; magnus amicus
 Ille Dei Moses supremi, carne renata
 Vesitius: ueniet Abraham quoq; magnus & ipse,
 Isaac, atq; Iacob, Iasius, Daniel, Elias,
 Ambacoun, Ionas, & quos gens perdit Hebræa.

Tū residens iudex solio, omnes perdet Hebræos,
 Qui post Eremiam fuerint, ut præmia digna
 Accipiant, & quæ mortali quisq; patrarit
 In uita, soluant. igitur per flumen agentur
 Ignis inextincti cuncti: iustusq; salutem
 Omnibus indeptis, scelerati tempus in omne
 Perdentur, quotquot patrarint antè nefanda.
 Qui cædes faciunt, aut quorum conscia mens est:
 Mendaces, fures, uasri, pestesq; domorum,
 Mandones, fidei frangentes connubialis,
 Detrectatores, petulantes, lege carentes,
 Et simulachricolæ: ne non qui patre relicto
 Magno, immortalis, dixere nefanda, piorum
 Carnifices: fidei nullius, perniciesq;
 Iustorum: neq; non, qui commendante senecta,
 Et grauitate, uasri fallunt, uultuq; bifronte
 Turpiter imponunt alijs, læduntq; nocenter,
 Fallaces, fama freti, uerbisq; sed ipsis
 Pardis atq; lupis multo magis exitiales.
 Tum nimio tumidi fastu: tum scœnore scœnus
 Qui cumulant, magnis pupillos afficientes

Malorum
 pœnæ.

f 2

Et

Et uiduis damnis: uel qui quæ sita scelestè
 Dant uiduis, aut dant pupillis: qui ue labore
 De proprio cum dent, exprobrant: qui ue parètes
 In senio linquunt, neq; præmia digna rependunt
 Pro nutricatu. uel qui parère recusant,
 Aspera uel contra dixerunt uerba parentes:
 Vel qui depositum sese accepisse negarunt,
 Quiq; suis faciunt dominis contraria serui:
 Quiq; suum corpus conspurcauere salaces:
 Vel qui uirginèam zonam soluère, latenter
 Congressi: uel quæ fœtus in uentre necatos
 Eijciunt, & qui partum exposuere nefandi:
 Quiq; ueneficijs usi, seu scemina, seu uir:
 Hos immortalis, incorruptiq; columnæ
 Ira Dei affiget, quam circuit undiq; flumen
 Indefesso igni manans, & eos simul omnes
 Aeterni patris genij nunquam intereuntis,
 Ignitis flagris, inflammatisq; catenis,
 Insuper infractis uinclis, arctisq; reuinctos,
 Duris torquebunt pœnis. dein noctis in umbra,
 Obijcient monstris, sub tartara tetra geennæ,
 Multis, horrendis, ubi nox tenebrosa perennat.
 Hinc ubi iam multis cruciatibus excruciarint
 Omnes, quorum mens fuerit scelerata: deinde
 Succedet fluuio magno rota flammea circum.
 Hinc ubi pertulerint tot iam mala, totq; dolores,
 Diuersi flebunt, dictu miserabile, patres,

Infans

Η δ' ὅποσοι χήρεσσι καὶ ὀρφανοῖσι διδῶσιν
 Ἐξ ἀδίνων ἐργῶν, ὅποσοι δ' ἰδίῳ ἀπὸ μόχθων
 Δόντες ὀνειδίδουσιν, ὅσοι δὲ γονεῖς ἐνὶ γῆρα
 Κάλυπτον, ἕτε τίσασιν ὅλως ἢ θρέψῃσιν γονεῦσιν
 Ἀντιπαρᾶχόντες, αὐτὰρ δ' ὅσοι ὑπέθυσαν,
 Ἡ δὲ καὶ αὐτῶν λόγον ἄξιον εἰς γονεῦσας,
 Ἡ δ' ὅποσοι πίσεις τε ἀπηνήσαντο λαβόντες,
 Καὶ θύραπυτοι ὅσοι κατὰ δεσποτῶν ἐγγύοντο,
 Καὶ πάλιν οἱ τὴν σέσημα ἀσειγῆ μὴναντες,
 Οἱ δ' ὅποσοι βωλὴν τὴν παρθενίην ἀπέλυσαν,
 Λάβον μισγόμενοι, ὅσαι δ' ἐνὶ γαστέρι φέρουσιν
 Ἐπιτρώσουσιν, ὅσοι τοικεῖς ῥήψουσιν ἀθέσμως,
 Φαρμακοὶ, ἢ καὶ φαρμακίδες σὺν τοῖσι καὶ αὐτοῖς
 Ὀργὴν ἀπετρανίῳ καὶ ἀφάρτοιῳ θεοῖο,
 Κίονι προσπελάσειν, ὅπως περὶ νύκλον ἄπαντα
 Ἀνάκτορος ποταμὸς ῥεῖ πυρὸς, τῆς δ' ἅμα πάντας
 Ἀγγελοὶ ἀθανάτοιο θεῦ τοῦ αἰὲν ἑῶντος
 Ἐν φλογίναις μάστιξι, καὶ ἐν πυρῶναις ἀλύσει
 Δεσμοῖς ἀρρήτοις, ὡδισφίγγαντες ὑπὸ βροχῶν
 Δεινοτάτως κολάσουσιν, ἔπειτα δὲ νυκτὸς ἀμολγῶ
 Ἐν γείνῃ θυρῶν ὑπὸ τὰρ τᾶρίοισι βαλῶνται,
 Πολλοῖς λαμαλέοισιν, ὅπως σφόδρα ἐστὶν ἄμετρον.
 Ἀλλ' ὅποταν πολλὰς κολάσεις ἐνὶ ποιήσωνται
 Γᾶσιν ὅσων κακὸν ἦτορ ἔην, ἀτὰρ ὕστερον αὐτῆ
 Ἐν πᾶσι μὲν μεγάλα πόνερος τροχὸς ἀμφὶ κᾶτᾶρξεν.
 Αὐτὰρ ὅτ' ἄφα τοῖσιν ἀτάσθαλα ἔργα μεμήλει,
 Καὶ τότε βελήσουσιν ἐπ' ἄλλουδ' ἄλλος ἀπαυθῶν.

Οὐκ ἔροτάτη μοῖρῃ πατέρες ἰαὶ νύπια τένα,
 Μητέρες, ἰδέ τε τένα ὑπομάζια διακρούοντα.
 Οὐδέ σφι διακρούον ἄρος ἔσσειται, ἔδὲ μὲν αὐδῆ
 Οἴησ' ὀλοφυρομένων ἐσαυθίσεται ἀκλυδὶς ἄλλη.
 Ἀλλὰ μακρὰν φοβόνθ' ὑπὸ τρίταρον εὐρέοντα
 Τειρόμενοι βοάοντα, ἐπὶ δ' ἄρ' ὀπίοισι δὲ χόροις
 Τίσσσι τρεῖς τόσον, ὅσον πανὸν ἤλιτορ ἔργον,

f. χσνόμε- † Δυσόμενοι πυρὶ πολλῶ, ἐπιβύξασι δ' ὀδῶσι,
 νοι.

25 Καὶ καλέσσει καλὸν τὸ θανάμ, ἢ φεύξῃ ἀπ' αὐτῶν.
 Οὐκ ἔτι γὰρ θάνατος τότοις, ἢ νύξ ἀνάπαυσι.
 Πολλὰ δ' ὄρωτήσασι μάτην θεῶν ὑψιμέδοντα,
 Καὶ τότ' ἀποσρέψει φανόρως τὸ πρόσωπον ἀπ' αὐ-
 Ἐπὶ γὰρ αἰώνων μετανοίας ἡματ' ἔδωκεν, (τῶν.
 Ἀνδράσι πλαζομένοισι διὰ χειρὸς παρθένῃς ἀγνῆς.

τῶν ὄνσε- Τὸς δ' ἄλλος, ὁπόσοις τε δίνην, καλὰ ἔργα μέμνη-
 βῶν μιᾶός. Ἡ δὲ ἢ ὄνσειν τε, δικαυτάσοι τε λογισμοί, (λεῖξ
 Ἀγγελὶ ἀερόμενοι διὰ αἰθομένῃς ποταμοῖσ
 Εἰς φῶς ἄξασι, καὶ εἰς ζωὴν ἀμέριμον,
 Ἐνθα πέλα τέλειθ' ἀθανάτος μεγαλοῖο θεοῖο.
 Καὶ τρεῖσ' αἰωνοὶ, οἶν τε, μέλιτος, γάλακτος.
 Γαῖα δ' ἴση πάντων, ἢ τέχασιν, ἢ πόρι φραγμοῖσ
 Ἐμμερισμένη, καρπὸς τότε πλείονας οἶσει
 Αὐτομάτη, λιονοὶ τε βίοι, καὶ πλῆτος ἄμοιρος,
 Οὐ γὰρ πτωχὸς ἐνεῖ, ἢ πλῆσιος, ἢ δὲ τίρανος,
 Οὐ δόλος, ὅτ' αὐ μέγας, ἢ μικρὸς τις ἐτ' ἔσται.
 Οὐ βασιλεὺς, ἢ χ' ἡγεμόνες, κοινῶς ἅμα πάντες.

Κὲν

Infantes pueri, matres, lachrymosaq; matrum
 Pignora sub mammis, nec erit modus ullus eorum
 Ploratus, neq; uox tristes distincta querelas
 Diuersas referet: uerum sub nocte profunda,
 Tartarea, nigra, laniante dolore, profundum
 Clamorem tollent: atq; in regione profana
 Ter tantum soluent, quantum fecere malorum,
 Igni confecti multo: tum dentibus omnes
 Stridentes, acri tabescent uiq; sti q;
 Optandumq; mori dicent, fugietq; uocantes:
 Non iam mortis enim requiem, no noctis habebunt.
 Multa quidem frustra supremi numina patris
 Orabunt: sed eos tunc auertetur aperte.
 Secula nam septem dedit, usus Virgine casta,
 Ad respiscendum, spaciũ mortalibus ægris.
 Ast alios, qui ius æquum coluere, bonumq;
 Et quibus & pietas & mens fuit optima cordi,
 Sublatos Genij rapidum per fluminis æstum
 Ducent in lucem, & securæ munera uitæ,
 Immortalis ubi magni uia trita Tonantis:
 Fontibus & trimis uinum, lac, mella scatebunt:
 Terraq; par cunctis, non ullis inuia muris,
 Aut interseptis, fructus feret uberiores
 Sponte sua: uictus communis, opesq; beatæ.
 Nam neq; pauper ibi, neq; diues, nemo tyrannus,
 Nec seruus, nec erit quisquã maior ue minor ue,
 Non rex, non ductor: sed agent cõmuniter omnes.

f 4

Nec

z

 Bonorum
 præmia.

Nec iam dicitur, uenit nox, aut ueniet cras,
 Aut transiit heri: nec erunt quos multa fatigat
 Cura, dies: non uer, aestas, autumnus, hyems ue:
 Non nuptus, non mors, non emptio, uenditio ue:
 Non occasus erit, non ortus: namq; creabit
 Ille diem longam. quin hoc quoq; conferet idem
 Ille pijs Deus omnipotens, æternus: ab ipsis
 Oratus dabit, ex ignis seruire perenni,
 Et gemitu seruare homines: hoc conferet illis,
 Namq; leget stabiles, æternoq; eximet igni,
 Perq; suos aliam in uitam mandabit, eamq;
 Aeternam nullo morituris tempore, campo
 Scilicet Elyssio, longis ubi fluctibus olli
 Sunt Acherusiadis æternæ stagna profunda.

Eheu me miseram, quid me illo tempore fiet?
 Quæ demens omnes peccatis exuperarim,
 Nescia coniugij, laudandæ nescia mentis.
 Quinetiam, locuples cum uir meus esset, egenos
 Aedibus exclusi, feciq; nefanda scienter.
 Tu me Seruator tortoribus eripe diris,
 Quamlibet infamem, conspurcati; pudoris.
 Obsecro te porrò paulisper desine carmen,
 Sancte, potens rerum, magni rex maxime regni.

R V R S V S I N T E R T I A P A R T E
 hæc inquit. Ex secundo lib. de Deo.

Litonans, foelix, cœlestis, habensq; Cherubim
 A Firmatum, precor ut me planè uera locutam
 Paulisper

Κῆν ἐτ' ὄρεϊ τις ὄλων νύξ ἦλθεν, ὀδέμεν αὔριον,
 Οὐν ἐχθές γέγονεν, ὕχ ἤματα † πολλὰ μεριμνῶν. *f. μετὰ με-*
 Οὐν ἔαρ, ὕχι θέρος, ὕ χειμῶν, ὕ μετόπωρον. *εινῶν.*
 Οὐ γάμου, ὕ θανάτου, ὕ πράξεις, ὕδ' ἀγορασμῶς.
 Οὐ δύσιν ἀντολίην, ποιήσει γὰρ μακρὸν ἤμαρ.
 Τοῖς λαῖ ὁ παντοφράτωρ θεὸς ἀφθίτος ἄλλο παρέξει,
 Εἰσεβέσιμ, ὀπότεαυ θεὸν ἀφθιτορ αἰτήσωνται.
 Επ μαλοροῖο πυρὸς, λαῖ ἀθανάτων ἀπὸ βρυγμῶν
 Ανθρώπων σώσαι δώσει, λαῖ τῆτο ποιήσει.
 Λεξάμονος γὰρ ἐνθαθές ἀπὸ φλογὸς ἀναμάτοιο
 Ἄλλω ἀποσήσας, πέμφει δια λαὸν ἑαυτῶ
 Εἰς ζωὴν ἑτέραν, λαῖ αἰώνιον ἀθανάτοισιν,
 Ἡλυσιῶ πεδίω, ὅθι οἱ πῆλε νύματα μακρὰ
 Λίμνης ἀορνάς ἀχόρουσι ἰάδος βαθυπόλων.
 Αἰ, αἰ, ἐγὼ δειλῆ, τί γονήσομαι ἤματι τῷδε:
 Ανθ' ὧρ ἢ δύσφρων γε πονησαμένη περὶ παύτων
 Ἡλίτου, ὅτε γάμου μεμελημένη, ὕτε λογισμοῖς. (δρὸς
 Ἀλλὰ λαῖ ἐν μελάθροισιν ἐμοῖς πολυμάμιμος ἀν
 Δουσιμόνε ἀπέπεισα. Ἰά δ' ἔννομα πρόδου ἐρεξα,
 Εἰδυῖα. † ὕδέ τε σῶτάρ ἐμῶν ἀπὸ μασητῆζων, *f. σὺ δέ.*
 Ρῦσαι δὴ με κινώπιρ, ἀναιδέα φημίξασαρ.
 Ἡδὲ δ' ἐγὼ λίτομαί σε βασιὸρ πανσέμερ αἰοιδῶς,
 Αγιε † μαυονδόντα βασιλῶν μεγάλυς βασιλείας. *f. αὐτομέ-*
 ΓΑΛΙΝ ΕΝ ΤΩ ΤΡΙΤΩ ΑΥΤΗΣ ΤΟ *δοραυτ ὕψι*
 μω τάδε φησὶν, ἐκ τοῦ δευτέρου λόγου περὶ θεοῦ. *μέδου.*
 ΟΥΡΑΝΙ ὕψιβε μετὰ, μάκαρα, ὅς ἔχεις τὸ χόρουβιμ
 Ἰερυμάορ, λίτομαι, πάναληθέα φημίξασαρ
f s Γαῦσον

Γαῦσον βαῖον με, κένυμνη γὰρ εὐδοθι ἦτορ.

Ἀλλὰ τί μὲ κραδίη πάλι κάλλιψαι, ἦδέ γε θυμὸς

τυπρόμενος μάστιγι, βιάζεσθαι εὐδοθον αὐδλήν

Ἀγγέλιον πάσι· αὐτὰρ πάλι πάλιν ἀγορεύσω,

ὅσα θεὸς ἐπέταξε μὴ ἀγορεύεμεν ἀνθρώποισιν.

Ἀνθρώποι, θεόπλαστον ἔχοντες εὐ εἰνὸν μορφήν,

τίητε μάτευσιν πλάζεσθε, καὶ ἔν σὺ θεῖον ἀταρπὸν

βαίνετε, ἀθανάτων ἦϊσιν μεμνημένοι αἰεὶ·

περὶ τοῦ
θεῦ.

Εἷς θεὸς ἐστὶ μόναρχος, ἀθέσφατος, αἰθέρι ναίων,

ἀτοφύης, ἀόρατος, ὁρῶν μόνος αὐτὸς ἅπαντα,

οὐ χεῖρ γ' ἐμὴ ποίησε λιθοξόος, ἔδδ' ἀπὸ χρυσοῦ

τέχνης ἀνθρώπων φαίνει τύπος, ἔδδ' ἐλέφαντος.

Ἀλλ' αὐτὸς ἀνέδειξεν αἰῶνος αὐτὸς ἑαυτὸν

ὄντα τε, καὶ περὶ ἐόντα, ἀταρ πάλι καὶ μετέπειτα.

τίς γὰρ θνητὸς ἐὼν πατιδέειν διδάσκει θεὸν ὁδοῖσι;

ἢ τίς χωρήσει ἂν τὸνομα μῆνον ἀνεῖσαι,

οὐρανίῳ μεγάλῳ θεῷ, νόμον κρατέοντος;

ὅς λόγῳ ἐνήσει πάντα, καὶ ἔρανον, ἦδέ θάλασσαν.

Ἡελίον τ' ἀνέμαχτα, σελήην τε πλήθυσσαν,

ἄστρα τε λαμπυρόντα, κραταίην μητέρα τε θλήν,

Γηγῆν, καὶ ποταμὸν, πῶν ἄφθιτον, ἦματα, νύητας.

Ἀδίαμ.

Αὐτὸς δὲ θεὸς ἐδ' ὁ πλάσας τῆρα χράμασιν ἀδίαμ,

τὸν πρῶτον πλάσωντα, καὶ ὄνομα πληρώσαντα

Ἀντολίην τε, Δύσιον τε, μεσημβρίαν τε, καὶ ἀρπύιον.

Αὐτὸς σῆριξεν μρόπων μορφήν τε τύπον τε

καὶ θῆρας ποίησε, καὶ ἐρωτῆτά, καὶ πετελινά.

Paulisper recrees: animo nam fessa satisco.
 Sed quid cor iterum quatitur mihi? mensq; flagello
 Icta, foras uocem prorumpere cogitur, omnes
 Ut moneam: rursus nimirum cuncta profabor,
 Quæ Deus effari mortalibus imperat ægris.

O homines, quibus est diuina in imagine forma,
 Cur temerè erratis, cur non per recta uiarum
 Vaditis, æterni memores patris omnibus horis?

Vnus & immensus Deus est, regnator & unus

De Deo.

Aethereus, sese consistens totus in uno,

Cuncta uidens solus, non aspectabilis ipse:

Quem non humani saxo manus ulla, uel auro,

Aut ebore artificis fecit, retulit 'ue figurans:

Ipse sed ipsum se seculo monstrauit ab omni,

Quiq; est, quiq; fuit, qui porro deinde futurus.

Cuius namq; Deum mortalis lumina possunt

Cernere? quæ ue ferent uel uocem nominis aures,

Cœlestis, magniq; Dei, mundumq; regentis?

Omnia qui dicto fecit, cœlumq; salumq;

Et rapidum solis cursum, lunamq; tumentem,

Sidereos ignes, solidam magnamq; parentem,

Fontes & fluuios, ignem, noctesq; diesq;.

Adam.

Nimirum Deus is finxit tetragrammaton Adam,

3

Qui primus fictus fuit, & qui nomine complet

Ortus, occasus, austrum, boreamq; rigentem.

Ipse hominum solidam formam speciemq; creauit,

Ipse feras fecit, serpentiq; atq; uolucres.

Hunc.

Sibyllina

92

In simula-
chricolas.

Hunc uos non colitis, frustra q̄; errore pudendo,
Anguibus & feli reuenter sacrificatis,
Et signis alijs hominum, saxis q̄; sacratis,
Ante profanorum delubrorum ostia stantes.
Obseruate Deum, qui q̄; est, qui q̄; omnia seruat.
Qui dum saxorum specie gaudetis inani,
Non uenit in mentem iudex aternus, & idem
Seruator, cœlum qui tellurem q̄; creauit.
Heu stirps, effuso quæ gaudes sanguine, praua,
Impia, uasfra, hominũ mendax genus, atq; bilingue,
Insidiãns, dirum, mœchum, simulachricolarum:
Quorum uesanus stimulus præcordia uexat,

In auaros.

Qui sibi prospiciunt rapiendo, proh pudor, unis.
Nam nemo locuples, & habens, impertiet ulli:
Humanum sed erit prorsum genus omne scelestum.
Non erit ulla fides penitus: uiduæ q̄; frequentes
Furtiuo, causa quæstus, utentur amore.
Sortitæ q̄; uiros conuenta iugalia frangent.

De Chri-
sto.

Sed postquam Roma Aegyptũ reget, imperio q̄;
Frenabit summi tum summa potentia regni
Regis inextincti mortalibus exorietur.
Rex etenim sanctus ueniet, qui totius orbis
Omnia seclorum per tempora scepra tenebit.
Tunc q̄; Latinorum non eluctabilis ira
Tres Romani tristi fatorum stamine perdent.
Atq; suis homines perdentur in ædibus omnes,
Tum cum de coelo torrens fluet igneus. cheu

Me

Οὐ σέβει τ' ἔδδ' φοβέει δὲ θεὸν, ματαίως ἢ πλανᾷ δει, κατὰ τῶν
 Γροσσιμύοντες ὄφεις τε, καὶ αἰλῆροισι θύοντες, εἰδωλολά-
 Εἰδωλοῖσι τ' ἄλλοις λιθίνοις θ' ἰδρύμασι φώτων, τρω.
 Καὶ ναοὶς ἀθέοισι παθεζόμενοι πρὸ θυράων.

Τηρέετε τὸν ἔοντα θεὸν, ὃς πάντα φυλάσσει.
 Τόσπομονοι κακότητι λίθων, κέισιρ' ἐνλαθέοντες

Αθανάτη σωτῆρος, ὃς ἕρανον ἐνήϊσε, καὶ γλυῖ.

Αἰ, γούος αἰμοχαρές, Δελιου, Ἰακκὸν, ἀσβεβῶν τε

Υσολῶν, Διγλώσων ἀνθρώπων, καὶ Ἰακκοῦθῶν,

Λευθηολόπων, εἰδωλολατρῶν, δόλια φρονούν-
 τωρ.

Οἷς τ' Ἰακκὸν οὐ σέροισιρ' οὐ μεμανημῶνος οἷσρος, f. Ἰακκός.

Αὐτοῖς ἀρπάζοντες, ἀνείδεια θυμὸν ἔχοντες, παλάτων

Οὐλοῖς γὰρ πλυστῶν καὶ ἔχωρ' ἄλλω μεταδώσει, φιλαργύ-

Αλλ' ἔσεται κακὴν δεινὴ πάντας βροτοῖσι. ρωρ.

Γίσιρ' δ' ἔχρησσιρ' ὄλων, χῆραί τε γυναικες,

Στέρξουσι κρυφίως ἄλλως πολλὰ διὰ πέσδος,

Οὐ ἀπρῆλυ κατέχουσαι τῶ βίης ἀνθρώπων αἰ λαχῶσαι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Ῥώμη καὶ Αἰγύπτῳ βασιλεύσει,

Εἰς ἐν διθυώσσα τότε δὴ βασιλεία μεγίστη

Αθανάτη βασιλῆος ἐπ' ἀνθρώποισι φανέται.

Ἡξε δ' ἄγνός ἀναξ πάσης γῆς σηπῆρα κρατήσωρ,

Εἰς αἰῶνας πάντας ἐπειγομένοιο χερόισι.

Καὶ τότε λατίνωρ ἀπαρχάτατος χόλος ἀνθρώπων

Τρεῖς Ῥώμην οἰησῆ μοιρῆ κατὰ δειλήσονται,

Υαῦτες δ' ἀνθρώποι μελάθροισι ἰδίοισιρ' ὀλύνται,

Ὀππότερ' ἕρανόθεν πύρινος ῥέσση κατὰ ἀρήτης.

Οἶμοι

πρὸ τῶ
 σου.

Οἱ μοι δειλαῖν, πῶτ' ἐλσύνεται ἡμᾶρ ἐνεῖνός,
 Καὶ κήσις ἀθανάτοιο θεῦ μεγάλῳ βασιλῆος.
 Ἄρτι δὲ τί νῆσι βέδε πόλει, ποσμίω δέ τε πᾶσαι
 Νᾶοις καὶ σταλοῖσι ἀγοραῖς χρῆσις, ξοαῖοις τε
 Ἀργυροῖσι, λιθίνοις τε, ἴν' ἔλθῃτ' εἰς πινυρὸν ἡμᾶρ.
 ἤξει γὰρ, ὅσῳ τᾶρ θεοῦ διαβήσεται ὁδμῆ,
 Γᾶσιρ ἐν αἰθρώποισι, αὐτὰρ τὰ ἔνασ' ἀγορᾶσσω,
 Οοσᾶσι ἐν πόλεσιρ μέροσπις καυότητι φέρουσιρ.

ΜΕΤΑ ΤΑΔΕ ΠΡΟΒΑΙΝΟΥΣΑ ΤΟΙΣ
 λόγοις, πρὸ τῷ ἀπατεῶν Θ' Δαίμονος
 Ψ αὐτιχρίστου, φησὶν ὡς ἔπει.

περὶ τῷ αὐ
 τιχρίστου.

Εκ ἰσθασιλῶν ἤξει βελίας μετόπισθερ,
 Καὶ σήσει ὀρέωρ ὕψος, σήσει δὲ θάλασσαν,
 Ἡέλιου πυρόντα μέγαρ, λαμπρᾶν τε σελήνῳ,
 Καὶ νέμνας σήσει, καὶ σήματ' ἀπολάσσει
 Ἀνθρώποισι. ἀλλ' ἔχῃ τελεσφόρα ἔσσει' ἐν αὐτῷ.
 Ἀλλὰ πλανᾷ, καὶ δὴ μέροσπις πολλὰς πλανήσει,
 Γισῶς τ' ἐπλεῖψῶς τ' ἐβραῖας, ἀνόμους τε καὶ ἄλλας
 Ἀνέρας, οἳ τινες ἔπω θεῶ λόγου εἰσήμισσαν,
 Ἀλλ' ὅσῳ τᾶρ μέγαλοιο θεῦ πελάσσωσιρ ἀπειλαί,
 Καὶ διδάμις φλογέσσαι δι οἰδημάτος εἰς γαῖαν ἤξει,
 Καὶ βελίηρ φλέξει, καὶ ὑπόρφιάλης ἀνθρώπους,
 Πᾶντας ὅσοι τῷ τῷ πίσσιρ ἐνεποιήσαντε.

ζωοανθρωπα
 τια.

Καὶ τότε δὴ νόσμος ὑπὸ ταῖς παλάμῃσι ζωακίης

Εὐσεῖ

Me miseram, quando ueniet lux illa, diesq;
 ludicis æterni, magni regisq; Deiq;
 Nunc quid uos urbes ornatis, construitisq;
 Templisq;, stadijsq;, foris, signisq;, uel auro
 Si qua, uel argento fiunt, saxo ue: futura
 Cum sit acerba dies, ad quam ueniat is oportet.
 Nam ueniet, cunctos homines cum nidor olentis
 Sulphuris afflabit. Verum iam singula pandam,
 Quæ mala sint homines passuri, quasq; per urbes.

LIBER TERTIVS.

Postea uerbis progrediens, de impostore
 dæmone Antichristo hoc maximè
 modo loquitur:

EX Augustinis autem uoluentibus annis
 Adueniet Belial, qui celsa cacumina montes,
 Qui mare, qui magni lucentem lampada solis,
 Qui claram lunam, qui sistet lumine cassos,
 Multaq; signa quidem faciet mortalibus, at non
 Vera, sed error ibi suberit, falletq; frequentes
 Fidos, electos, Hebræos, lege carentes,
 Atq; alios, nondum quibus est audita Dei mens.
 Verum quando Dei prædicta minacia magni
 Aduenient, terrasq; petet flammata potestas
 Inflata, exuret Belier, hominesq; superbos
 Omnes, quotquot ei fuerint per fœdera iuncti.
 Tunc autem mundus manibus muliebribus omni

¹ De Anti-
 christo.

In res